

missionens anbefalinger fra i sommer. Der har været meget rod og uklarhed om, hvornår det her skulle træde i kraft, og hvordan det skulle implementeres. Kommissionen sagde i juli måned: Det vil være fornuftigt at give det 12 måneder, altså 16. januar plus 3 måneder, til at sælge ud, hvad der er. Der er Danmark faktisk foran en lang række EU-lande, som ikke kan sige, at pr. 16. april findes der ikke legetøj med ftalater i deres forretninger. Sverige og Storbritannien har f.eks. valgt, at der må sælges legetøj med ftalater, så længe lager haves, altså indtil der ikke er mere af det.

Jørn Dohrmann (DF):

Det er ret interessant. Ministeren står og siger, at der ikke er nogen risiko. Man kan godt blive ret forvirret som forbruger, når man kan konstatere, at EU nu går ind og forbyder ftalater i legetøj – de har tidligere forbudt det på andre områder – for de store børn, fra 3 år og op til 14 år.

Man anbefaler det altså fra den 16. januar, for det er det, man skriver ud om fra EU. Man siger den 16. januar, men ministeren forlænger det til den 16. april, hvor man forbyder det. Derfor kan folk godt blive ret forvirrede, det må jeg nok sige. Jeg kræver i hvert fald en god forklaring på, at man, når EU lægger op til den 16. januar, fortsætter med at give tilladelse til industrien om, at de kan sælge ud til den 16. april. Kan vi ikke få en klokkeklar forklaring: Er der en risiko, når EU forbyder nogle stoffer, eller er der ingen risiko?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan berolige med, at der ingen risiko er. Det er, som jeg siger: Man har gjort det, fordi der har været en lang række forsøg, som har vist, at der ingen risiko er, men der har været et enkelt forsøg, så vidt jeg forstår, hvor der har været en mulighed for, at der kunne være en risiko. Vi er altså nede på nogle meget, meget små marginaler, og alligevel har EU netop af hensyn til forbrugerne sagt: Når nu vi alligevel skal ind og kigge på det her, når nu vi alligevel forbyder det, vi ved er farligt, nemlig nogle andre ftalater, der er i småbørns legetøj, så tager vi det her med i købet.

Det er det, der er virkeligheden. Derfor synes jeg, at det også er rimeligt at tage hensyn til, at vi laver en fair regulering over for en branche, der altså har nogle meget, meget lange indkøbshorisonter. Vi laver en fair regulering og begynder ikke at være overdrevne i vores iver for at imple-

mentere noget meget hurtigt på et felt, hvor der dokumenteret ikke er nogen risiko. Jeg synes altså, at vi i fællesskab skulle glæde os over, at 15 måneder efter, at det her overhovedet kommer på bordet i EU, findes der ikke længere legetøj med ftalater på de danske hylder.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, at mange måske har svært ved at forstå det helt nøjagtigt, for Miljøstyrelsen har fundet et højt indhold af ftalater, altså DEHP, og de går også ind og siger: I skal helst ikke købe de her viskelædere. EU vurderer – det står i et ritzautelegram – at særlig tre typer ftalater kan virke hormonforstyrrende.

Kl. 14.30

Jeg vil godt spørge ministeren en gang til, for hun skal jo have en fair chance for at svare på de her ting: Er der en risiko for, at det kan påvirke vores forplantningsevne og give kræft og alle de her ting, som vi har en bekymring for, eller er der ingen risiko? Og hvis der ingen risiko er, sådan som ministeren tidligere har sagt det her i dag, hvorfor lægger man så op til at forbyde det fra den 16. januar 2007, og hvorfor gennemfører man så forbuddet fra den 16. april 2007?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu skal vi jo altså lige huske, at den danske legetøjsbranche frivilligt pr. 1. oktober 2006, 3½ måned før de skulle, har sagt: Vi importerer ikke længere legetøj, vi importerer ikke nye varer. Det har de gjort, 3½ måned før de ellers skulle.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at det her er enormt kompliceret, og at det kan være svært at forstå, bl.a. fordi der er så ubegribelig mange ftalater – i den luft, vi indånder her og nu, vil der være ftalater. Så det kan være svært at holde tingene adskilt. F.eks. har viskelæderet ikke noget at gøre med det her legetøjsforbud, som vi taler om. Det er nogle andre ftalater, og det er en anden slags problemstilling.

Det, vi taler om her, er legetøj for børn over 3 år, og der skal vi altså huske, at et 5-årigt barn skal sutte på et stykke legetøj med den slags ftalater, vi taler om her, 5 timer om dagen hver dag i 1 år, og alligevel vil der ikke kunne måles nogen som helst effekt eller sundhedsrisiko. Jeg nævner det her som et eksempel – det er et reelt eksempel, det er en reel beregning – for at vi også får nogle proportioner ind i debatten.

Men det er stadig væk sådan, at den 16. april er alle de her ting udfaset, og jeg tror, at danske forældre godt er klar over, at de skal kigge på: Er